

Arrest

nr. 74 447 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 19 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 september 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 21 oktober 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 23 november 2011.

1.3. Op 29 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Kumjashreepur te Comilla District in Bangladesh. In 2005 werd u lid van Jamaat-E-Islami. Uw vader en uw broer waren ook lid van Jamaat-E-Islami. Uw vader werd verdacht van collaboratie tijdens de onafhankelijkheidsoorlog en uw broer is advocaat en hij verdedigt de rechten van de vermeende collaborateurs van Jamaat-E-Islami. Na de verkiezingen van 2008, toen Awami League aan de macht kwam, kreeg u problemen met leden van de Awami League. U had tijdens de campagne een persoonlijk conflict met één van de leden van Awami League en men nam het u kwalijk dat voor Jamaat-E-Islami campagne had gevoerd. Op 26 maart 2009 was het onafhankelijkheidsdag in Bangladesh en uw partij had een programma georganiseerd rond die dag. Toen u naar huis ging na het programma werd u aangevallen door aanhangers van Awami League. U werd geslagen, men goot heet water over u en u werd toegetakeld met een sigaret. De dag nadien, op 27 maart 2009, besloot u om uw dorp te verlaten om weg te vluchten van deze problemen. U trok in bij uw broer in Dhaka. In Dhaka leefde u ondergedoken, u kwam niet veel buiten. Op 29 juni 2010 was er een protestmanifestatie van Jamaat-E-Islami in Chauddagram tegen de valse beschuldigingen van collaboratie. Er ontstond een conflict de politie en er werd een rechtzaak opgestart tegen verschillende leden van Jamaat-E-Islami. Hoewel u niet aanwezig was tijdens die manifestatie en u zich in Dhaka bevond kwam uw naam ook terecht op de lijst van verdachten. Daarom loopt er sinds 29 juni 2010 een rechtzaak tegen u in Bangladesh. Daarop besloot u om Bangladesh te verlaten. Op 21 september 2010 verliet u Bangladesh. U nam het vliegtuig naar Singapore en van daaruit vloog u naar Nederland. Vanuit Nederland nam u een auto naar België en op 24 september 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: documenten met betrekking tot uw rechtzaak, een geboorteakte, een nationaliteitsakte, een brief van Jamaat-E-Islami en een enveloppe.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat er een valse rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh. **Ten eerste**, toont u weinig interesse in de rechtzaak die tegen u loopt. U verklaart tijdens het gehoor meermaals dat u weinig weet over de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7) en u weet niet wat soort rechtzaakdocumenten u voorlegt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart dat er een zaak tegen u liep, maar dat u de details niet kende. Na uw eerste gehoor vroeg u informatie aan uw neef (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit wijst erop dat u zich pas geïnformeerd hebt over de zaak nadat u in België bent aangekomen. U bevestigt dit wanneer u gevraagd wordt of u zich hebt proberen te informeren toen u nog in Bangladesh was. Daarop antwoordt u dat u geen informatie probeerde in te winnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart dat u twee maand geleden nog in contact stond met uw neef, maar dat jullie niet echt over de rechtzaak gesproken hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U lijkt niet geïnteresseerd in de recente ontwikkelingen in uw rechtzaak. Het ondermijnt uw vrees dat u zo weinig interesse toont in de rechtzaak die tegen u loopt. U verklaart zelf meermaals dat u zich geen zorgen maakte om de valse zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, 7 en 12). Het is paradoxaal dat u enerzijds verklaart dat u Bangladesh diende te verlaten omwille van de valse rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) en u anderzijds verklaart dat u zich geen zorgen maakt over de zaak en u zich er niet over informeert en geen kennis over heeft.

Ten tweede, hebt u geen enkele stap ondernomen om uzelf te beschermen en uw onschuld te bewijzen toen u nog in Bangladesh verbleef. U verklaart dat u geen stappen ondernam omdat u geen verdere problemen wou krijgen en dat u nooit een advocaat hebt aangenomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart dat mensen van Jamaat-E-Islami geen eerlijk proces krijgen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Toch is het merkwaardig dat u nooit geprobeerd hebt om uw onschuld te bewijzen. U verklaart dat uw broer als advocaat werkt voor die leden van Jamaat-E-Islami die beschuldigd worden van collaboratie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit wijst erop dat hij die leden van Jamaat op z'n minst probeert te verdedigen. Het is bevreemdend dat uw broer zijn eigen broer niet probeert te verdedigen tegen een valse aanklacht en dat u geen beroep gedaan hebt op de hulp van uw broer. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt verklaart u dat uw broer u niet kan helpen omdat hij in Dhaka werkt terwijl de zaak in Comilla loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Ten derde, hebt u Bangladesh verlaten met een paspoort waarin zowel uw foto als uw naam stonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is merkwaardig dat u Bangladesh zomaar kan verlaten onder uw eigen naam terwijl u gezocht wordt door de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) omdat er een zaak tegen u loopt. Dit wijst erop dat u niet gezocht wordt in Bangladesh. Bovendien is het merkwaardig dat iemand die gezocht wordt door de autoriteiten het land durft te verlaten met zijn eigen gegevens. Dit ondermijnt uw vrees.

Ten slotte, legt u ter staving van het relaas over de valse rechtzaak een rechtzaakdocument voor (groene map, punt 1). Dit juridisch document met betrekking tot uw rechtzaak voldoet niet aan

de vormvereisten van een certified copy (blauwe map, punt 1). Dit wijst erop dat het document dat u voorlegt een vals document is. Het verspreiden van valse documenten is bovendien een gangbare praktijk (blauwe map, punt 2). Het louter voorleggen van documenten met betrekking tot een rechtzaak is niet voldoende. Het voorleggen van dergelijke documenten moet samenvallen met juiste vormvereisten en een coherent geloofwaardig verhaal. Dit is hier niet het geval. Bijgevolg kan besloten worden dat er geen rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaring dat er een rechtzaak loopt tegen u in Bangladesh, kan ook geen geloof gehecht worden over uw problemen met lokale leden van de Awami League. Deze leden hebben er volgens uw verklaring immers voor gezorgd dat uw naam vernoemd werd in deze rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wat er ook van zij, er is geen enkele reden waarom u zich nergens anders in Bangladesh zou kunnen vestigen indien u problemen hebt met lokale leden van de Awami League. U verklaart dat u in de periode dat u bij uw broer in Dhaka woonde, en dat is toch anderhalf jaar, geen problemen kende met leden van de Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). U verklaart dat dit kwam omdat u niet veel buiten kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), onderandere omdat u zich fysiek en mentaal ziek voelde nadat u uw dorp ontvluchtte omwille van problemen met de leden van Awami League. Het CGVS hecht weinig geloof aan deze verklaring. U verklaart dat u eind 2009 terugkeerde naar een dorp in de buurt van uw woonplaats om een identiteitskaart op te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit ondermijnt niet enkel uw vrees, maar wijst er bovendien op dat u niet de hele tijd ondergedoken leefde in Dhaka. Wanneer u gevraagd wordt waarom u een identiteitskaart nodig had en opgevraagd hebt, antwoordt u dat men de identiteitskaart voor alles nodig heeft in Bangladesh, bijvoorbeeld om een rekening te openen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het feit dat u een identiteitskaart nodig had wijst erop dat u een normaal leven leidde in Dhaka. Bovendien verklaart u dat uw broer ook uw dorp mijdt omwille van problemen met de lokale Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Toch leidt uw broer een druk leven als advocaat in Dhaka (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit wijst erop dat hij in Dhaka geen problemen kent. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat uw broer geen klachten kent, maar dat de politie hem volgt in zijn doen en laten omdat hij advocaat is van de Jamaat-E-Islami collaborateurs (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Hieruit blijkt dat uw broer niet lastig gevallen wordt en al zeker niet door lokale Awami League leden. Dit wijst erop dat de problemen met de Awami League leden van lokale aard waren en dat u in Bangladesh een intern vluchtalternatief hebt.

Tijdens het gehoor haalt u meermaals aan dat u zaken niet herinnert of niet deed omdat u zich slecht voelde en u zowel mentaal als fysiek ziek was. U lijkt dit argument vooral te gebruiken wanneer het u goed uitkomt. U verklaart dat u zich niet informeerde achter uw rechtzaak omdat u ziek was vanaf dat u naar Dhaka kwam, maar u had er geen problemen mee om terug richting uw dorp om een identiteitskaart aan te vragen. U kan ook moeilijk verklaren dat u bepaalde zaken niet meer weet omwille van uw ziekte, gezien u heel wat data en gebeurtenissen perfect kunt weergeven. Bovendien legt u geen enkel document neer dat aantoonde dat u effectief medische problemen hebt.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze beslissing in positieve zin ombuigen. Uw geboorteakte en nationaliteitsakte bewijzen enkel uw identiteit, deze wordt niet in vraag getrokken. De brief van Jamaat-E-Islami toont enkel aan dat u lid was van Jamaat. Ook dit wordt niet in vraag getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève, voert verzoeker aan dat zijn relaas niet correct werd geïnterpreteerd en probeert hij de verschillende weigeringsmotieven te ontcrachten of te weerleggen.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van

dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Daarnaast wordt erop gewezen dat de vlucht uit het land van herkomst dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat van de asielzoeker dan ook kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de belangrijkste elementen van zijn vrees voor vervolging alvorens hij het land van herkomst ontvlucht. Zo stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vast dat verzoeker zich blijkbaar pas informeerde over de beweerde rechtszaak, de aanleiding van zijn vlucht, nadat hij in België was aangekomen. Deze vaststelling, samen met verzoekers gebrek aan kennis over deze rechtszaak en zijn paradoxale uitspraak dat hij zich geen zorgen maakt over deze valse rechtszaak, hij zich er niet over informeert en er geen kennis over heeft, maakt dat de Raad niet het minste geloof hecht aan het door verzoeker opgediste relaas. Dat hij zijn dorp verliet voor de zaak tegen hem van start ging is niet ernstig en in ieder geval geen verschoning voor zijn manifest gebrek aan kennis over zijn eigen vluchtmotief.

2.3. In mate verzoeker probeert de Raad te overtuigen waarom hij geen advocaat heeft geraadpleegd omwille van de beschuldiging, verwijst de Raad naar wat onder 2.2. werd gesteld, namelijk dat geen enkel geloof wordt gehecht aan verzoekers relaas. Hoe dan ook, zelfs indien enige waarheid zou schuilen in zijn relaas, is het de Raad een raadsel waarom verzoeker geen beroep zou hebben gedaan op zijn broer die immers advocaat is en leden van Jamaat-e-Islami verdedigt, temeer de beschuldiging vals is aangezien verzoeker niet eens aanwezig was op de manifestatie en hij zich in Dhaka bevond. Dat mensen van Jamaat-e-Islami geen eerlijk proces krijgen, zoals verzoeker het stelt in het verzoekschrift, is een blote bewering.

2.4. Vermits verzoeker met eigen paspoort en onder zijn eigen naam het land legaal heeft verlaten, zoals hij bevestigt in het verzoekschrift, besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht in de bestreden beslissing dat dit erop wijst dat verzoeker niet wordt gezocht in Bangladesh. Immers, kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat de betrokkene die door zijn land van herkomst wordt beschuldigd en tegen wie zelfs een proces loopt niet zomaar het risico zal nemen om met eigen documenten op legale wijze het land te verlaten vermits hij zal onderworpen worden aan een controle en op die manier de kans loopt om tegen de lamp te lopen.

2.5. Waar verzoeker betoogt dat het CGVS de ingediende documenten niet eens heeft onderzocht, weerlegt noch ontkracht hij het motief dienaangaande in de bestreden beslissing aangezien het motief steunt op objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat niet wordt betwist. Het juridisch document met betrekking tot verzoekers rechtszaak voldoet immers niet aan de vormvereisten, zodat correct besloten wordt dat dit document vals is.

2.6. Zo verzoeker nog stelt dat hij niet kan buigen op een intern vluchtalternatief wijst de Raad erop dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers relaas zodat ook niet valt in te zien waarom hij een vluchtalternatief zou nodig hebben. Bovendien woont zijn broer in Dhaka en heeft verzoeker daar anderhalf jaar verbleven zonder dat hij problemen heeft gekend.

2.7. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS